

Савка и Васка. — Иванке, прости ни.

Иванка *(плаче)*. — Бабо, аз ги обичам! Прости им, бабко! . . . Дай им всичките подаръци, дай всичко на тях, па дори и това, което си купила за мене.

Бабата *(целува я)*. — О. сладко, мило и добро дете! Нека твоето сърце бжде вълшебно огледало за моите внучки и в него те да виждат само хубавото и доброто, и да се помъчат да те стигнат и разберат, А сега хайде забравете всичко и продължете веселия ден на баба!

Иванка. — А пък, ако Дядо Господ чуе моята молитва, тогава, тогава аз ще бъда доволна и щастлива. И скришом ще ви целувам всички ви: и маминка, и бабка, и Савка, и Васка, и Любен, и всички ви. *(Към баба си)*. Бабко, мила бабко, тогава на идната година, на твоя имен ден, ти ще бъдеш радостна и мила, защото няма да има кой да те огорчава и сърди. Защото всички деца ще бждат добри и няма да има ку—ку—куца Иванка. *(заплаква)* *(Всички, привели глави, изтриват сълзите си. Бабата плаче, седнала на стола си.)*

Завеса.

КРАЙ

Песента на здравеца.

Аз съм мъничко цветенце,
Аз съм здравеца зелен,
И, кат палаво детенце,
Съм игриво целий ден.

Денем-нощем, зиме-лете,
Из горички и край плет,
Елате ме погледнете,
Как сия аз навред!